

## Rea de Plata de George Cosbuc

Inceputul unei povesti de iubire poate arata si asa, pare a zice Cosbuc. Idila se naste sub ochii cititorului; nimic tulburator in acest prim pas pe care flacaul si fata il fac.

Ea vine de la moara, isi pune sacul greu jos, in ulicioara, si nu-l mai poate ridica.

Nu e o certitudine ci mai degraba o invitatie daca avem in vedere raspunsul ei cand baiatul se ofera s-o ajute: "Se si-nvoieste-ndata -/ De ce si-ar zice ba? " Ca sa-i duca sacul acasa, flacaul cere ca plata trei sarutari. Dar fata se tocmeste: "Ca-s scump, ca ea nu poate, / Ca prea sunt multe trei!/ Cu doua se invoieste, / Iar unul mi-l plateste,/ Cu altul sa-mi ramaie/ Datoare pe-nserat./ Dar n-am sa-l vad cat veacul!/ si iata-ma, saracul, /Sa-i duc o postie sacul / Pe-un singur sarutat!"

Impulsul erotic e mai mult joaca; siretenia fetei, instinctiva, cheama si refuza, nedumerindu-l pe baiat, dar care-i face jocul.